

Appel iværksat den 1. juni 2012 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 21. marts 2012 i de forenede sager T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV og T-69/06 RENV, Irland m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-272/12 P)

(2012/C 235/16)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci, G. Conte, D. Grespan, N. Khan og K. Walkerová, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Eurallumina SpA og Aughinish Alumina Ltd

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt den 21. marts 2012 af Den Europæiske Unions Ret (Fjerde Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV og T-69/06 RENV, Irland m.fl. mod Kommissionen, ophæves.
- Sagerne hjemvises til Retten til fornyet behandling.
- Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen har for Domstolen iværksat appel af dom afsagt af Retten den 21. marts 2012 i de forenede sager T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV og T-69/06 RENV, Irland m.fl. mod Kommissionen, hvorved Retten annullerede Kommissionens beslutning 2006/323/EF af 7. december 2005 om den punktafgiftsfritagelse for mineralolie anvendt som brændstof til produktion af aluminiumoxid i Gardanne, i Shannon-regionen og på Sardinien, som henholdsvis Frankrig, Irland og Italien har indført ⁽¹⁾.

Appellanten har fremført fem anbringender til støtte for appellen om, at Retten savner kompetence, at der er begået rettergangsfejl, som skadede Kommissionens interesser, og tilsidesættelse af EU-retten.

For det første har Retten begået retlige fejl ved i de fem forenede sager at tage et anbringende om tilsidesættelse af artikel 87, stk. 1, EF, under påkendelse, fordi de omtvistede nationale foranstaltninger ikke kunne tilregnes medlemsstaterne. I sagerne T-56/06 RENV og T-60/06 RENV tog Retten under alle omstændigheder anbringenderne om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og/eller formodningen om, at EU-retsakter er lovlige, under påkendelse med henblik på at annullere beslutningen i sin helhed, selv om disse anbringender kun blev fremsat for at modsætte sig påbuddet om tilbagesøgning.

For det andet har Retten navnlig ved i modsætning til, hvad Domstolen fastslog i dom af 2. december 2009, Kommissionen mod Irland m.fl. (sag C-89/08 P, Sml. I, s. 11245), at fastslå, at begrebet konkurrencefordrejning har samme indhold og betydning på området for harmonisering af de nationale lovgivninger på det fiskale område og statsstøtteområdet, begået retlige fejl og navnlig tilsidesat artikel 61, stk. 2, i statuten for Domstolen, hvorefter Retten, når Domstolen ophæver den af Retten truffene afgørelse og hjemviser sagen til sidstnævnte, således at denne kan træffe afgørelse, er bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse.

Ved at antage, at de omtvistede fritagelser ikke udgør statsstøtte, fordi de blev godkendt af Rådet i henhold til reglerne om harmonisering af skatter og afgifter, at de derfor ikke kan tilregnes de berørte medlemsstater, og at de af denne grund ikke er underlagt den procedure for kontrol af statsstøtte, der er fastlagt ved traktaten, har Retten for det tredje begået retlige fejl ved fastlæggelsen af de respektive kompetencer for Rådet og Kommissionen og forholdet mellem harmonisering af skatter og afgifter og kontrol med statsstøtte samt tilsidesat artikel 87 og 88 EF og princippet om den institutionelle ligevægt.

For det fjerde har Retten anlagt en fortolkning contra legem af Rådets beslutning 2001/224/EF af 12. marts 2001 om punktafgiftsnedsettelse og -fritagelser for visse mineralolier, når disse anvendes til særlige formål ⁽²⁾. Efter appellansens opfattelse baserede Retten sin fortolkning på Rådets svar på et spørgsmål fra Retten — i strid med de regler, der er gældende på tidspunktet for fortolkningen af institutionernes retsakter, og fordrejede nævnte svar fra Rådet.

For så vidt som den bygger på tilsidesættelsen af retssikkerhedsprincippet, formodningen om lovlighed og princippet om god forvaltningsskik, er Rettens dom endelig behæftet med en begrundelsesmangel eller de samme mangler som dem, der er angivet i det andet, tredje og fjerde anbringende.

⁽¹⁾ EUT 2006 L 119, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 84, s. 23.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 4. juni 2012 — Directeur général des douanes et droits indirects og Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières mod Harry Winston SARL

(Sag C-273/12)

(2012/C 235/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation